

Р Е Ш Е Н И Е

№ 22

гр. Перник, 03.02.2014 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник в публично съдебно заседание на петнадесети януари през две хиляди и четиринадесета година в състав:

СЪДИЯ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

при секретаря Е.В., като разгледа докладваното от съдията административно дело №750 по описа на съда за 2013 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на А.Н.Л. *** срещу Решение №1 от 11.02.2013 г. на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерски съвет (МКВПМС) на Република България, т. 53, б. „б“ във вр. с Приложение №1, в частта му по т. ***. С оспореното решение, за подпомагане възстановяването на жилището на А.Л., засегнато от бедствие, е предоставена възстановителна помощ в размер на 1 183 (хиляда сто осемдесет и три) лв.

Недоволен от така постановеното решение жалбоподателят твърди, че решението на МКВПМС в посочената му част е немотивирано, поради липса на посочени фактически и правни основания за издаване на акта относно размера на отпуснатата възстановителна помощ, както и че е несъответно на целта на закона. Претендира, че определената от административния орган помощ като стойност е занижена, предвид несъответствие с материалната оценка на щетите, дадена от експерт-оценителите във връзка с изготвеното конструктивно становище, която е в стойност на 1 766 (хиляда седемстотин шестдесет и шест) лв. Твърди, че Комисията дължи пълно „обезщетяване“ на нанесените на жилището вреди. С жалбата се иска отмяна на посочения акт в обжалваната му част и предоставяне на възстановителна помощ до размера от 1 766 лв. Пред съда жалбоподателят се явява лично и заявява, че поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата – Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерски съвет, пред съда се представлява от ю.к. ***. В писмено становище ответникът възразява относно допустимост на жалбата, като заявява, че решението на МКВПМС не подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, както и че решението не е обжалвано в срок. Моли съда да постанови решение, съобразно доказателствата, приложени по делото и законите на Република България.

По допустимостта:

Жалбата, като подадена в законоустановения срок и от лице, разполагащо с активна процесуална легитимация да оспори административен акт, с който се засягат негови права и законни

интереси, е процесуално допустима. В обжалвания акт липсва указание пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва същия, поради което по силата на правилото на чл. 140, ал. 1 от АПК срокът за обжалването му се удължава на два месеца. В настоящия случай срокът за обжалване е започнал да тече от датата на получаване на уведомително писмо изх.№12/Д-86-1/27.02.2013 г. на Кмета на Община Перник, приложено по делото ведно с обратна разписка, удостоверяваща връчване на 12.03.2013 г. От това следва че жалбата, изпратена по пощата с дата на пощенското клеймо 14.03.2013 г. и депозирана в МКВПМС на 19.03.2013 г. е в срок. С тези доводи съдът отхвърля искането на процесуалния представител на ответника за оставяне на жалбата без разглеждане като недопустима в условието на чл. 159, т. 5 от АПК и прекратяване на производството по делото.

На следващо място видно от съдържанието на оспореното по съдебен ред решение на МКВПМС, същото съставлява волеизявление по повод искане за предоставяне на възстановителна помощ за преодоляване последиците от бедствие, във връзка с нанесени щети на собствените и единствени жилища на физически лица, което прави последните правоимащи съгласно изискванията на Закона за защита при бедствия (ЗЗБ) и ПОДМКВПМС и съответно заинтересовани. Това предполага, че обжалваното пред съд решение има белезите на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, поради което, както и поради факта, че решенията на МКВПМС не са изключени изрично от кръга на подлежащите на обжалване административни актове в смисъла на чл. 120, ал. 2 на Конституцията (такава е и практиката на Конституционния съд, тълкувал винаги ограничително изключването на съдебното обжалване на административните актове), същото подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. А и съгласно чл. 56 от Конституцията на РБ всеки гражданин има право на защита, когато са нарушени или застрашени негови права или законни интереси. Другата необходима предпоставка за приложение на общата клауза на чл. 120, ал. 2 от Конституцията също е налице а именно, че у заявителя Тодор Кирилов Миланов като физическо лице, собственик на единствен жилищен имот, пострадал от бедствие, по отношение който е поискано предоставяне на възстановителна помощ, е налице интерес да обжалва решението на МКВПМС, тъй като с този акт се засягат негови материални права и законни интереси.

По основателността на жалбата:

Административен съд – Перник като взе предвид становищата на страните, представените по делото доказателства и извърши проверка за законосъобразност по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК на всички основания по чл. 146 от АПК, намира същата за основателна, като съображенията за този извод са следните:

От фактическа страна се установява, че след природно бедствие – земетресение, случило се на 22.05.2012 г. с епицентър на територията на област Перник, Кметът на община Перник в изпълнение на правомощията си по чл. 65, ал. 2, т. 1 и 3 от ЗЗБ, със заповед с №821/22.05.2012 г. въвежда в изпълнение общинския план за защита при бедствия и обявява бедствено положение на територията на Общината. В 14-дневния

срок по чл. 27, ал. 2 от ПОДМКВПМС Кметът на Община Перник със заповед №836/27.05.2012 г. сформира и назначава общинска комисия за установяване и оценка на вредите от бедствието със задача да създаде организация по сформирание на екипи от експерти и да извърши оценка на щетите на засегнатите от бедствието жилищни имоти на физически лица по населени места на територията на община Перник. В комисията са включени представител на областното управление "Пожарна безопасност и защита на населението" към МВР и експерт-оценител.

С молба вх. №12/Д-86 от 23.05.2012 г. А.Л. *** в жилището му да бъде изпратена Общинската комисия, която да извърши оглед и оценка на щетите, нанесени вследствие природното бедствие. Към молбата са приложени: копие от постановление за възлагане на недвижим имот, удостоверение за данъчна оценка на имота и декларация от лицето, че жилището е единствено за живеене. Във връзка с резултатите от извършената проверка по делото са приложени конструктивно становище и експертна оценка на комисията, в които са описани видът и характерът на вредите, необходимите дейности по отстраняването на пораженията по сградата, както и е изчислена необходимата за тяхното възстановяване сума. Комисията, след направения оглед е установила, че сградата, в която апартаментът се намира – е жилищен полумасивен блок, с носещи елементи тухлени зидове и гредоред, като конкретно апартаментът на заявителя е понесъл поражения във вид напукани тухлени зидове, пукнатини по около врати и прозорци, провиснал гредоред, напукана вътрешна и външна мазилка. Експертът е дал становище, че има съмнения за устойчивостта на сградата, която ще бъде годна за експлоатация след извършване на ремонтно възстановителните работи, състоящи се в укрепване на сградата и възстановяването и във вид, отговарящ на нормативната уредба към момента на строителството ѝ. Нанесените от земетресението щети и дейностите по тяхното отстраняване са оценени в размер на 1 766 лв. (хиляда седемстотин шестдесет и шест) лв. Експертната оценка и заключението на оценителя, като неоспорени от страните и безпристрастно и обективно дадени, съдът цени като доказателство.

Видно от писмо с изх. №102-07-363/07.02.2013 г. на 11 февруари 2013 г. е свикано заседание на МКВПМС с определен дневен ред. Към писмото е приложен и доклад относно предоставянето на средства от републиканския бюджет за преодоляване на последиците от бедствия, изготвен от секретаря на Комисията. В доклада се съдържат два проекта на решения във връзка с преодоляване на последиците от земетресението в област Перник. Първото за утвърждаване на целево финансиране общо в размер на 32 737 967 лв. съгласно приложение №1 и №2, като, при наличие на необходимите за това законови предпоставки, размерът на помощта във всеки отделен случай се предлага да бъде в размер на 70% от оценката на вредите, когато са на стойност до 10 000 лв., както и възстановителна помощ в размер на 10 000 лв. във всички случаи при експертни оценки над тази стойност. Вторият проект на решение е да се откаже целево финансиране в случаите на нанесени щети на общи части на етажна собственост и леки вреди, при които не се

засяга конструкцията на сградата, с изключение на жилища на лица в неравностойно положение. И двата проекта, ведно с мотивите към тях са приети от МКВП.

С решение №1 от 11.02.2013 г., т. 53, б. „б“ във вр. с Приложение №1, т. *** МКВПМС предоставя на А.Н.Л. възстановителна помощ за подпомагане възстановяването на жилището му в размер на 1 183 лв.

При така установеното по фактите, въз основа на целия приложен по делото доказателствен материал Административен съд – Перник намира от правна страна следното:

Законът за защита при бедствия регламентира осигуряването защитата на живота и здравето на населението, опазването на околната среда и имуществото при бедствия. Защитата се осъществява на национално, областно и общинско ниво във формата и на подпомагане и възстановяване съгласно чл. 5, т. 3 от ЗЗБ, като целта в тези случаи е пострадалите лица да бъдат подпомогнати чрез предоставяне на възстановителна помощ – чл. 55, ал. 1 и 3 от ЗЗБ. За изпълнение целите на ЗЗБ към МС е създадена и МКВП, която посредством вземането и на решения, ръководи дейността по предоставяне на целевите средства от републиканския бюджет за целите и дейностите по чл. 1, ал. 2 от ПОДМКВПМС, както и контролира тяхното целево разходване. Възстановителната помощ за пострадали от бедствие се предоставя при условия и по ред определени с ПОДМКВПМС, в размери определяеми от МКВПМС и съобразно заложените в републиканския бюджет за съответната година целеви средства за преодоляване на последиците от бедствия.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган – МКВПМС и в кръга на правомощията му, за което страните не спорят.

Решението е издадено в предвидената в чл. 59, ал. 1 и 2 от АПК писмена форма, в производство без допуснати съществени нарушения на процесуални разпоредби, установени в ПОДМКВПМС. При обявено бедствено положение и издадена по надлежния ред заповед за въвеждане в действие на общинския план за защита при бедствия Кметът на Община Перник е сформирал Комисия за установяване и оценка на щетите от земетресението, която Комисия, след извършване на поискания от жалбоподателя Л. оглед, е изготвила протокол за оценка на вредите, нанесени на жилищния имот. Искането за възстановителна помощ е внесено по реда на чл. 27, ал. 4 от Кмета на Общината, придружено с необходимите съгласно чл. 28, ал. 1 от ПОДМКВПМС документи – по всички тези факти страните също не спорят.

Предпоставките за издаване на позитивен акт за отпускане на възстановителна помощ, заложи в ЗЗБ и ПОДМКВПМС, при наличие на открита процедура пред МКВПМС за отпускане на възстановителна помощ във вида, предложен от Общинската комисия, на пострадалите от природното бедствие в кумулация са: собствено, законно построено и единствено жилище, пострадало от природно бедствие, в което не са налице минимално необходимите битови условия, със щети по същото, които представляват опасност за здравето и живота на гражданите, отстраняването на които щети не е текущ ремонт по смисъла на ЗУТ (освен ако собственикът е лице в неравностойно

положение)и ще засегне конструкцията на сградата, като предвид мотивите към решението на МКВПМС, с оглед ограничения размер на средствата, заложи в бюджета за съответната година, имуществото не следва да е и обща част от режим на етажна собственост.

Съдът приема, че административният орган се е съобразил с посочените по-горе законоустановени и отчасти с установените от МКВПМС, в рамките на предоставената й оперативна самостоятелност, критерии за отпускане на целеви средства под формата на възстановителна помощ. Но тъй като в случая става въпрос за разпределяне на средства директно от централния бюджет, МКВПМС следва да се произнася стриктно, прецизно и при равни условия. В настоящия случай, след като административният орган е приел, че молителят е лице по чл. 26, ал. 2 от ПОДМКВПМС, а именно собственик на законно построено и единствено жилище, пострадало от бедствие, което обстоятелство се установява безспорно и от приложените по делото доказателства, е бил длъжен да оцени постъпилото искане за финансиране освен по реда на чл. 29 от ПОДМКВПМС във вр. с §1 от ДР на ПОДМКВПМС, също и при съобразяване с приетите от самата Комисия допълнителни правила за определяне и отпускане на възстановителна помощ. В конкретния казус конструктивното становище на общинската комисия, направила оглед на жилището, която неоспорена от страните, обективно и безпристрастно дадена, както и изготвена от лица, разполагащи със съответната квалификация, съдът цени като доказателство, съдържа обща оценка на годността на конструкцията със заключение за налично компрометиране на същата и необходимост от реконструкция/възстановяване на нейни елементи, което е предпоставка по смисъла на закона и критериите, приети от Комисията, за отпускане на възстановителна помощ, каквото е и сторено. Но в случая, с оглед допълнителните критерии за определяне и отпускане на целевите средства приети от МКВПМС, се налага убеждението, че не е съобразен приетият от комисията праг в размер на 70% от оценката на вредите, когато са на стойност под 10 000 лв. По настоящото дело – при оценка на експерта за необходимост от възстановителна помощ в размер на 1 766 лв. сумата, отпусната от Комисията е следвало да бъде 1 236.2 лв., а не 1 183 лв. Дали разликата е голяма или не е, не следва да се обсъжда. При липсата на изложени мотиви относно така определения размер на помощта, както и при наличие на разписани правила за нейното окончателно изчисляване, разликата се явява, а не следва да бъде, в ущърб на лицата, заявили доказано нужда от подпомагане (пълното обезщетяване не е цел на закона) от страна на държавата за възстановяване на жилище, пострадало от природно бедствие. Липсата на мотиви относно така определения размер на помощта и непосочването на фактически и правни основания за постановяване решението в тази му част препятства съда да реши спора по същество, като измени размера на сумата до параметрите, заложи от Комисията, което следва и да мотивира. След като посоченият същностен елемент не е изследван и обоснован от административния орган въобще, а преценката е предоставена на него, се налага отмяна на

постановения административен акт в обжалваната му част в условията на чл. 146, т. 3 от АПК във вр. с чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, поради липса на мотиви, посредством посочване на фактически и правни основания за определяне на точно този размер на отпуснатата сума. Преписката следва да бъде върната за ново произнасяне по повод молбата, относно жилището, собствено на А.Н.Л. *** в частта, относно размера на отпуснатата помощ с указание административният орган да определи размера на възстановителната помощ при съобразяване с разписаните в ПОДМКВПМС предпоставки и приетия от МКВПМС ред.

Страните не претендират разноски, поради което такива не се и присъждат.

Мотивиран така и на основание чл. 172, ал. 2 във вр. с чл. 173, ал. 2 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на А.Н.Л. *** Решение №1 от 11.02.2013 г. на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерски съвет (МКВПМС) на Република България, т. 53, б. „б“ във вр. с Приложение №1, в ЧАСТТА МУ по т. ***, с което за подпомагане възстановяването на жилището на А.Н.Л. ***, засегнато от бедствие, е предоставена възстановителна помощ в размер на 1 183 (хиляда сто осемдесет и три) лв.

ИЗПРАЩА делото като преписка на МКВПМС за ново произнасяне по искането на Кмета на Община Перник в частта му, отнасяща се до жилищен имот, собствен на А.Н.Л. *** във връзка с молба вх. вх. №12/Д-86 от 23.05.2012 г. на А.Н.Л. ***, при съобразяване с указанията, дадени в мотивите на настоящото решение.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: